

Митрополит Јоаникије: Гдје год је Света Петка крочила, Божији благослов је пронијела

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 27. октобра 2026. љета Господњег, на празник Преподобне мати Параскеве – Свете Петке, са Преосвећеним Епископом диоклијским г. Пајсијем, свештенством, свештеномонаштвом и благочестивим народом, служио је Свету литургију у Цетињском манастиру.

По прочитаном јеванђелском зачалу о десет дјевојака – пет мудрих и пет лудих, сабране је поучио Преосвећени Епископ Пајсије који је истакао да, читајући Јеванђеље, видимо како нам је Христос на више начина, са много поређења, веома сликовито описао и приближио Царство небеско:

„И у свим тим причама о Царству небеском, Господ говори углавном о оном времену када се човјек бори да задобије Царство небеско и да се опреми свим оним чиме би требао како би наслиједио овај живот вјечни. А ова прича, коју смо управо чули, разликује се од свих осталих, јер она не говори о том времену борбе и задобијању свега што је потребно, већ говори о ономе тренутку када човјек више ништа не може учинити. На основу онога што је

човјек већ учинио, може само да се нађе унутар Царства небескога или да остане пред затвореним вратима.“

Владика је казао да из свог осталог Јеванђеља, које нам је предато и које посједујемо, Господа видимо као веома благог, док у овој причи Он изгледа строго, можда и најстрожији, због чега и ова прича подсјећа на страшни суд Божији када човјек више нема прилике да се покаје, нити да уради нешто добро.

„Због тога и ова прича јесте добар разлог да себе подсјетимо колико је драгоцјено ово вријеме које имамо пред собом, како бисмо се уподобили овим дјевојкама које бијаху мудре. Ова јеванђелска прича каже да бијаше десет дјевојака, што говори о њиховој заједничкој врлини, то јест да су све оне биле дјевствене. Међутим, од њих десет, пет нису имале уља за своје лампе како би дочекале женика, а то је нешто што је још било потребно да учине. Дакле, ова врлина дјевства није била довољна, него је требало још нешто да учине како би се удостојиле Царства небескога“, бесједио је Владика диоклијски.

У наставку је објаснио да то значи да Бог од човјека не тражи да буде половичан у извршавању Његових заповијести, него да буде цјеловит, да воли цијели закон и да га поштује, да у свему угађа Богу. Наравно, истакао је, било би веома тешко када би требали да набројимо за свакога од нас појединачно шта би у овоме животу требао да чини, а шта да не чини како би задобио Царство небеско:

„Али оно што је битно, и што видимо из живота светитеља, јесте та љубав према Богу. То јест да припремимо себе да у нама може да се смјести она ријеч Божија, сјеме Божије и да пустимо да оно само у нама расте и цвјета.“

Осврнуо се Преосвећени Епископ и на причу о сијачу и сјемени, гдје се види да Бог од човјека тражи да очисти своју душу од свега земаљског, како би сјеме Божије у њему могло да напредује. А онда се човјек препусти вољи Божијој и оно цвјета и расте и човјек напредује и то видимо у животу Преподобне мати наше Параскеве, коју данас прослављамо. Говорећи о њеном житију, подсјетио је да су Свету Петку, још као дјевојчицу, њени родитељи одводили у храм на свете службе и да су на њу снажан оставиле утисак јеванђелске ријечи, тако да се прво подвизавала у своме родном граду Епивату, а и касније, по смрти родитеља, иста та љубав Божија је повела у Јорданску пустињу, гдје се подвизавала до старости.

„Тако, драга браћо и сестре, видимо да та иста љубав и једна према Богу,

према ријечи Његовој, једне људе одводи да свој живот проведу пустињачки, друге да буду свештеници, пастири стада Божијег, треће да буду учитељи, четврте да пазе своје родитеље, следеће да буду утјеха онима којима треба, да штите сиротињу и тако редом. Дакле, једна иста љубав према Богу и према Његовом закону, према Његовим наредбама, чини да ми на разне начине Богу угађамо. И због тога бисмо и требали да се трудимо да од свег срца волимо закон Божији, волимо заповијести Његове, а онда ће Бог учинити да та љубав у нама расте и да се усавршавамо, како се каже, у мјеру раста висине Христове“, закључио је Његово преосвештенство Епископ диоклијски г. Пајсије.

Након што су освештани славски дарови и пререзани колачи, честитајући сабранима празник и свечарима славу, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је казао да је Света Петка велика заступница свих хришћана, цијеле Цркве Божије, те да је славе сви православни народи, а да се Срби, Бугари и Румуни мало надгорњавају, чија је она, којег је поријекла.

„Али видите како је Бог то уредио да она својим светим моштима почине у оном народу из кога сигурно не потиче, код браће Румуна. Веома побожан народ, веома благочестив и веома молитвен, и тамо је Света Петка одабрала да почива. Била је и у Бугарској, и у Србији. Све су то велики Божији благослови. Свуда гдје је својом ногом крочила, свуда је Божији благослов пронијела. Све је памти. Ето, она је поживјела скривена од овога свијета, а највише помаже овоме свијету и највише је присутна у животу људи. Видите како то Бог чини? Ко ће као Бог, што каже наш народ! Хвала Богу свуда је славе, код нас нарочито браћа Бјелопавлићи, који прослављају Свету Петку као своју крсну славу, своју небеску заступницу, али многи и други“, казао је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, пожељевши да молитве Преподобне мајке наше Параскеве свима буду на помоћи.

Весна Девић

Фото: Саша Дедић

mitropolija.com